

ת"פ 43584/11/13 - מדינת ישראל נגד נ. ב. ש. (עציר) - נדון, א. פ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 מרץ 2014

ת"פ 43584-11-13 מדינת ישראל נ' ב

ש.(עציר) ואח'

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נ. ב. ש. (עציר) - נדון

הנאשמים

2. א. פ. (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אירית אסולין

ב"כ נאשם 2: עו"ד ניר אלפסה

נאשם 2: הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נאשם 2

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום אני מרשיע אותו בעבירות בהן הואשם בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר ב תשע"ד, 20/03/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

נאשם 2

הנאשם הורשע, כאמור בהכרעת הדין דלעיל ועל יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירות בהן הואשם בכתב האישום.

מדובר בעבירות של התפרצות למקום תפילה בית כנסת, ממנו נגנב רכוש, ושנגרם לו נזק. לנאשם 2 מיוחסת גם עבירה של החזקת מכשירי פריצה.

על פי עובדות כתב האישום, נאשם 2 ביצע את המעשים האמורים בצוותא חדא עם נאשם 1.

העבירות בהן הורשע הנאשם נדונות חדשות לבקרים בפני בית משפט זה ומתחמי העונש ההולם הינם ידועים ואף מקובלים. ואולם, המקרה דנא, הינו מקרה יוצא דופן במובן זה שתחילת ההליך המשפטי בתיק דנא היתה בהליך של גישור, אשר במסגרתו הנאשם הנוסף - נאשם 1 - הודה והורשע במסגרת אותו הליך, כאשר בהסכמה נגזר עליו עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, בצירוף הפעלה מצטברת של עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים, והטלת מאסר מותנה נוסף.

כידוע, על בתי המשפט לנהוג באופן שווה בנאשמים. אמנם נאשם 2 לא הודה בעובדות כתב האישום במסגרת הליך הגישור, אך בסופו של יום לא נוהל לפני הליך הוכחות ונאשם 2 הודה, באותן עובדות בהן הודה נאשם 1, בשלב מוקדם יחסית של ההליך.

התובעת המלומדה נמקה את העונש הקל יחסית, עליו הוסכם עם נאשם 1, בקשיים ראייתיים מיוחדים בעניינו. ואולם, אין זה סביר כי קשיים כאלה יובילו לפער כה גדול בטיעון המאשימה בעניינו של הנאשם שלפני, כאשר העתירה היא להטלת עונש שהינו פי חמישה מהעונש שהוטל על נאשם 1.

אכן, קושי ראייתי הינו נימוק לגיטימי להקלה במסגרת הסדר טיעון, וטוב שרשויות התביעה משכללות שיקולים כגון אלה בעמדתם. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה שלפני, כאשר מדובר בשני נאשמים שהודו באותן עובדות, מקובל עלי טיעון ב"כ הנאשם שאין מקום להטיל על נאשם 2 עונש שהינו יותר מכפול מהעונש שהוטל על נאשם 1.

אכן, לנאשם 1 היו נסיבות מקלות משלו, אך גם לנאשם שלפני ישנן נסיבות לא קלות, כפי שבאו לידי ביטוי, בין השאר, בחוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה בעניינו. בנוסף, יש שוני בעבר הפלילי שבין הנאשמים, הגם שגם לנאשם 1 היה עבר פלילי רלוונטי, אך עבר זה יבוא לידי ביטוי באופן הפעלת התנאי.

בנסיבות אלה, תוך מתן ביטוי לנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנא כפי שתוארו לעיל, כמו גם התייחסות למעשים המתוארים בעובדות כתב האישום, אני גוזר נאשם 2 את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (16.11.13).

2. המאסר המותנה, בן 10 חודשים, אשר נגזר על נאשם 2 בת"פ 3985-06-12 בבית משפט השלום בבאר שבע, מופעל בזה במצטבר לעונש המאסר אשר הוטל בסעיף 1 דלעיל.

בסך הכל ירצה אפוא הנאשם 16 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו (16.11.13).

3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים עמוד 2

מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

4. בנסיבות העניין, וכאשר גם בעניינו של נאשם 1 לא נתבקש ולא הוטל קנס, איני מוצא מקום להטיל עונש כספי על הנאשם שלפני, גם תוך התחשבות בתקופת המאסר הלא מבוטלת שנגזרה עליו כאמור לעיל.

5. ניתן בזה צו כללי, לעניין המוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

תשומת לב שלטונות שב"ס לאמור בחוזה"ד הפסיכיאטרית שניתנה בעניינו של הנאשם, וכן לטענתו, כי בעבר ריצה עונשי מאסר בכלא מגן באשפוז פסיכיאטרי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר ב תשע"ד, 20/03/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט